

מסורת הש"ס

(א) ערצין ב.ג. (שם) (א)
(ב) [בגן] הסיו שר אחין לו
(ג) שר שותפין וסכרר אחד את
הקור "ש"י שר מלך.
(ד) [לקמן ד.י.] (א) [לקמן ט.ט.]
(ה) לקמן ד.י. סוכדנין ד.
ערצין : (ב) [תוספתא פ"א
ע"ש,] (א) כסנהדרי דין : א"י
גן מווא, (ב) פסחים פת.
בין מ"ב ערצין : (א)
עריות פ"א מ"ב, (א) [לקמן
ד.י.] (א) [לקמן ו.י.] ויורקא
(ב), [שמות (ב)
בג] : ב"א : (א) שמוע (ב),
(א) [לקמן ד.י.] (א) [לקמן ו.י.]
(א) ד.י. (א) [פסחים (א)
(א) [לקמן ד.י.] (א) [למא
בבלי : ב] ולא במנחות ק :

תורה אור השלם

1. שָׁלַשׁ רִגְלִים תָּחַג לִי
בַשָּׁנָה: שְׁמוֹת כֵּג יִד
2. שָׁלַשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה
יֵרָאֶה כָּל זְכוּרָךְ אֶל פְּנֵי
הָאֲדֹנָי: שְׁמוֹת כֵּג יִד

הגהות הב"ח

(ה) רש"י ד"ה היתה כו' ויחלה למחל למחל כו' ברכוס
שמואלין דלמחלן ק"ל
ומתנין: (ג) ד"ה יראה
יראה כמיב ויראה יראה
יראה לו וזכור ק"ל
השנים יראה כל:
(א) ד"ה כדרך שכל
גלגלותן ק"ל הוא פס לנראות
קמח קמח לנראות כמיב
ענין ק"ל כל גלגלותן
האדם: (ד) תובס ד"ה הכל
חיבין וכו' וזבלת ששט
והבאחם שמה כל ששט
וכי רבי יוסי הגלילי
זאמר: (ז) ד"ה
לישב מתמחין שמתנה וכו'
בדלאית פסס ששט
אזרי כלי' וזבתה
ממח: (ח) בא"ד כל שזין
וכי ליתר ק"ל אלא
ששט בדקתן דאזרי וכו'
בדלאית פסס ששט אזרי
דקדקאמר ששט ליתר
גל' וזבתה קמח קמח
ממח: (י) בא"ד דלמחין
לקנן דרוב חבא ממח
אזריש אזרי וכו' ששט
בדלאית פסס ששט וכו'
ולפי ששט הירוש' וכו'
שחיבת גלגלות
בדורה אלף: (כ) ד"ה
וכי וזכי ומקח ומוצר
נחשת וזכור: (ק) ד"ה
זכור וכו' מין חלה
בראשון כל מין חלה
בראשון אלף ששט שאין
ק"ל חלה: (כ) בא"ד
ק"ל לראית פסס
בקרוב ק"ל גלגלות פסס
לחלו וכו' ששט ירשע
דלמחין קמח: (ג) ד"ה
יראה לו ק"ל חלה
ליראות לו מין הוא
יראה אחות בראשון
ק"ל אחת וזכי וכו'
ששט ענין ולא יקח וכו'
ע"ז גרים ר"ח תתקנא
פ"ל לחלו:

הגהות מהר"ב רנשבורג

א] תוֹם ד'ה לחיו קטן
וכו'. דהא צפ"ק דבינה דף
יב ושם. ממחק מיבוס
צפ"ק דבינה ונ"ב צפ"ב
דבינה דף כ ע"ב בל"ל וכן
הגיה בשער המלך פ"א
מהלכות חגיגה הלכה ח דף
ס"ג ע"א יעו"ז;

הכל חייבין פרק ראשון חגיגה

חבל חייבין בראייה. במלות ראיית להסתרות בעזרה דרגל: חוץ מהרש שוטם וקטן. דלאו בני דעה ניניה ופטורין ממלות: החיגר והסומא. כולה יליף מקראי בגמרא: **ומי שאינו יכול לעלות ברגליו.** מירושלים לעזרה ובגמרא: מפרש לה: אי זה קטן כו'. אלל מכאן ואילך אף על פי שאינו חייב מן התורה הטילו חכמים על אביו ועל אמו לחנכו במלות: **שלוש רגלים.** הראוי לעלות בדרגליו חייב הכתוב וכוין דגדול פטור מן התורה קטן לאו צר חינוך הוא: **צ"ש אומרים הראייה שמי כסף.** גדול הבא להינאות צריך להציא עולה ואינה פחותה משמי כסף שמי מעות כסף שהן שלש

הכל

*^א חייבין בראייה חוץ מחרש שומע וקמן
 וטומטום ואנדרוגינוס ונשים ועבדים שאינם
 משוחררים החיגר והסומא והחולה והזקן ומי
 שאינו יכול לעלות ברגליו איזהו קמן כל
 שאינו יכול לרכוב על כתפיו של אביו
 לעלות מירושלים להר הבית דברי בית
 שמאי ובית הלל אומרים ככל שאינו יכול
 לאחוז בידו של אביו ולעלות מירושלים להר
 הבית שנאמר ^א שלש רגלים בית שמאי
 אומרים הראייה שתי כסף והחגיגה מעה
 כסף ובית הלל אומרים ^ב הראייה מעה כסף
 והחגיגה שתי כסף: ^{גמ'} ^א הכל לאתווי מאי
 לאתווי ^א מי שחציו עבד וחציו בן חורין
 ולרבינא דאמר ^ב מי שחציו עבד וחציו בן
 חורין פטור מן הראייה הכל לאתווי מאי
 לאתווי חיגר ביום ראשון ונתפשט ביום
 שני הניחא למ"ד ^א כולן תשלומין זה לזה
 אלא למאן דאמר ^ב כולן תשלומין דראשון
 הכל לאתווי מאי לאתווי סומא באחת מעיניו
 ודלא כי האי תנא דתניא ^א יוחנן בן דהבאי
 אומר משום ר' יהודה ^א סומא באחת
 מעיניו פטור מן הראייה שנאמר ^ב יראה
 יראה כדרך שבא לראות כך בא ליראות מה
 לראות בשתי עיניו אף ליראות בשתי
 עיניו ואיבעית אימא לעולם כדאמרי מעיקרא
 ודקא קשיא לך הא דרבינא לא קשיא
 כאן כמשנה ראשונה כאן כמשנה אחרונה
 דתנן ^א מי שחציו עבד וחציו בן חורין
 עובד את רבו יום אחד ואת עצמו יום
 אחד דברי בית הלל אמרו להם בית שמאי
 תקנתם

כדברי צ"ש. סיפא דמתני' דקתני חוץ מן העבדים שאינן משוחררים
לדאוקמה רבינא דבמי שחליו עבד וחליו בן חורין דפטור נשנית קודם שחזרו
צ"ה אכל לאחר שהודו לצ"ש שיש על צ"ד לכוף את אדונו לשחררו
והוה ליה כחליו משוחרר כדכ ויחייב ומשנה שנשנית לא וזה ממקומה:

בגמרא ⁶ כי טמא ואליבא דרבי עקיבא אבל כל הני דמתני' רבו
 ארבו. משם והלאה הוה ליה הגיע לחינוך ומדרבנן הוא דמחזר
 אין קריבין עד למחר בחול המועד אך קשה למורי למ"ד תשלומין
 (דף ט.) גבי חיגר שנתפס בשני וי"ל דהתם גברא לא חזי הלכך
 ישנו ברשטונה אלא משום שאינו היום ראוי עכשיו ודומה לו מ
 פעמים ז' חל וי"ט הראשון להיות בשבת קרב בשעה אחרת
 וליכא למימר דלמ"ד נדברים ומדבות אינן קריבין בי"ט דרבנן הו
^א (דף יב. ושם) משמע דמלאורייתא הוא דהא שבת הלחם ⁷ (ולחם
 עלה דקטן אינו קומך כדליתא בנמוכות פסק שמי מדות (דף נג.
 דלחיהו קטן לו קאי ⁸) לראיה בר

חֶבֶל לַאֲתוֹנֵי מַי לַאֲתוֹנֵי מַי שֶׁחֲצִי עֶבֶד וּבֹי, וּלְאִינֶא דַמְשֶׁסָּה
מְשׁוֹחֲרִים דְּחֵי עֶבֶד פְּטוּר מִ"מ מִתְּחַד רִשָּׁא לְחִיב לְפִי מַה
תְּשַׁלּוּמִין דְּרֵאשׁוֹן, וְאִשְׁרֵי דְּגִיגָה הוּא דְּכַחֲצִי תְּשַׁלּוּמִין מִ
וְיִין לֵלָא חֲזִי בְּרֵאשׁוֹן לֹא חֲזִי בְּשֵׁי וְלֹא הוּא מִזֵּי לְמִימֵי
יִרְאָה יִרְאָה בְּדֶרֶךְ שְׂבָא לְרֵאוּת, פֶּרֶשׁ"י כִּדְרָךְ שָׂא הַקְצִי"ה לְרֵאוּ
דְּהָא לֹא שֵׁיךְ צִיחָה גְּזִי שְׂכִינָה בְּכָל מְקוֹם הוּא וְלֹא דְּלִיבֵי
יִרְאָה מֵה לְרֵאוּת בְּשֵׁי עֵינֵי שְׂאֵס כִּי לְהַתְלָחוֹת לְפִי הַמְקוֹם
לְעוֹצֵד וְעֶבֶד (פְּסָקִים דף קי: י) דְּדִרְשִׁינָהוּ מְרִוּיָהּ מְקָרָה וּמְסוֹרָה

שהוא יכול לעלות ביום ב' של חג נחיים

ב.

א מ״פ פ״ב מהלכות
חגיגה הלכה א סמג
עשין רבו רכח רכט:
ב ב מ״י שם ה״ג:
ג ג מ״י פ״א שם ה״ג ב
סמג שם:
ד ד מ״י שם פ״ב הלכה
א סמג שם:
ה ה מ״י שם פ״א הלכה
ז סמג שם:
ו ו מ״י שם פ״ב הלכה א
סמג שם:

מוסף רש"י

[illegible]

רבינו חננאל

הכל חייבין בראייה חזן
מחרש שטוה קטן
לאוקמה כרי.
למחנה הכל חייבין הכל
לאחריו מא מי שחציו
עבד וחציו חזן
שחיבין בראייה. ודחיתין
ולורבינא דפוטרי בהאי מא
ומוקים לו הכל לאחריו מי
שחציו חזן וכל הארש
שואה היה יכול לעלות בה
הבית שפטור ואם תפס
כלומר תרפא פנים שני
חייב. ואמרין הניחא על
אשעיה דאמר כולן
חזני במתניתין לאחריו מא